

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody odsúdenému **V. H.** na neverejnom zasadnutí konanom 23. novembra 2015 v Bratislave o sťažnosti prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 5. novembra 2015, sp. zn. 2Ntc/207/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 5. novembra 2015, sp. zn. 2Ntc/207/2015, **rozhodol** podľa § 12 ods. 1, ods. 3, § 29 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 549/2011 Z.z.“) a podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku per analogiam, **o postúpení veci** odsúdeného V. H. vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2Ntc/207/2015, Krajskému súdu v Žiline ako vecne a miestne príslušnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie nasledovne: „Je nesporné, že ešte pred tým, ako bola na Krajský súd v Trenčíne doručená žiadosť Krajského súdu v Brne, pobočka v Zlíne, o uznaní a výkone vyššie uvedených rozsudkov, začal Krajský súd v Žiline na základe európskeho zatýkacieho rozkazu konanie o vydanie V. H. na výkon trestu uloženého mu týmito rozsudkami v Českej republike. Až po tom, čo bolo prokurátorom Krajskej prokuratúry v Žiline rozhodnuté o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu

s odkladom realizácie vydania, rozhodol sa, zrejme z utilitárnych dôvodov, Krajský súd v Brne, pobočka v Zlíne, ísť cestou opačnou a podať návrh na uznanie a výkon uvedeného rozsudku v Slovenskej republike, pretože reálne odovzdanie V. H. vzhľadom na prebiehajúce neskončené trestné konania na území Slovenskej republiky je zrejme na dlhší čas znemožnené. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade sa konanie o uznaní a výkone rozhodnutia na Krajskom súde v Trenčíne začalo výlučne na základe konania o európskom zatýkacom rozkaze, ktoré bolo už skôr začaté na Krajskom súde v Žiline. Výlučne len tá skutočnosť, že bolo v konaní o európskom zatýkacom rozkaze rozhodnuté o vydaní s odkladom, bola dôvodom podania žiadosti o uznanie a výkon predmetného rozsudku na území Slovenskej republiky. Obe konania preto spolu meritórne súvisia, pričom konanie o EZR bolo začaté skôr. Zároveň je možné skonštatovať, že konanie o EZR dosiaľ na Krajskom súde v Žiline prebieha, pretože V. H. sa doposiaľ nachádza vo vydávacej väzbe na základe rozhodnutia Krajského súdu v Žiline vydaného na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu. Keďže Krajský súd v Trenčíne nie je v tomto prípade príslušný na vykonanie konania o žiadosti o uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia, postúpil vec na rozhodnutie vecne a miestne príslušnému Krajskému súde v Žiline“.

Proti tomuto uzneseniu podala riadne a včas sťažnosť prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne. V sťažnosti uviedla, že vzhľadom na obvyklý pobyt (trvalý alebo prechodný) odsúdeného V. H. je na rozhodnutie o uznaní a výkone rozhodnutia v danej veci príslušný Krajský súd v Trenčíne. Krajský súd v Brne preto správne zaslal žiadosť o uznanie a výkon rozhodnutia podľa Rámcového Rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 Krajskému súde v Trenčíne ako súde príslušnému. Ďalej poukázala na to, že konanie o európskom zatýkacom rozkaze vedené na Krajskom súde v Žiline a Krajskej prokuratúre v Žiline je podľa zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze právoplatne **skončené**. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline pod sp. zn. 2 KPt 18/15/5500, dňa 24. júna 2015 rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz sa vykoná s tým, že realizácia vydania odsúdeného V. H. do Českej republiky sa odkladá do právoplatného skončenia trestných vecí vedených na území Slovenskej republiky. Zdôraznila, že žiadosť Krajského súdu v Brne o uznanie a výkon rozsudku Krajského súdu v Brne, pobočky v Zlíne z 26. novembra 2013, sp. zn. 61T/7/2013, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci z 23. júna 2014, sp. zn. 2To/59/2014, je potrebné považovať za novú samostatnú žiadosť, na rozhodnutie ktorej je príslušný Krajský súd v Trenčíne. Podľa sťažovateľky nie je možné odvíjať príslušnosť súdu od právoplatne skončeného konania o európskom zatýkacom

rozkaze, pričom základnou podmienkou pre uvedený postup je vyslovenie nesúhlasu štátneho občana Slovenskej republiky ako vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze s výkonom trestu odňatia slobody v štáte pôvodu a požiadanie o prevzatie výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky podľa zák. č. 549/2011 Z.z. Odsúdený V. H. v rámci konania o európskom zatýkacom rozkaze po poučení podľa § 19 ods. 4 zák. č. 154/2010 Z.z. o možnosti nesúhlasiť s výkonom uloženého trestu odňatia slobody v štáte pôvodu a o možnosti prevzatia výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky uviedol, že súhlasí s výkonom trestu v štáte pôvodu. Vo veci rozhodoval prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline práve z dôvodu, že odsúdený súhlasil s vydaním do štátu pôvodu. V závere sťažnosti navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne a uložil Krajskému súdu v Trenčíne, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

Z obsahu spisu vyplýva, že na odsúdeného V. H. vydal Krajský súd v Brne dňa 16. marca 2015 európsky zatýkací rozkaz, sp. zn. 61T/7/2013 (ďalej aj „EZR“) za účelom vydania menovaného do Českej republiky na výkon trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Brne, pobočka Zlín, sp. zn. 61T/7/2013, z 26. novembra 2013 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 2To/59/2014, z 23. júna 2014 za spáchanie zločinu vydierania v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1, § 175 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Trestného zákonníka Českej republiky, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky, prečinu šírenia poplašnej správy podľa § 357 ods. 1, ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky a prečinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 279 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do väznice so zvýšenou ostrahou (č. l. 91 spisu).

Na podklade označeného EZR bol odsúdený V. H. zadržaný 15. apríla 2015 v Ústrednej vojenskej nemocnici Ružomberok a uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. Ntc/13/2015, zo 16. apríla 2015 vzatý do predbežnej väzby a vzhľadom na zdravotný stav umiestnený do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia

slobody v Trenčíne. Následne Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. Ntc/15/2015, z 28. apríla 2015 rozhodol, podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o EZR, o vzatí vyžiadanej osoby – V. H. do vydávacej väzby.

Zo spisu ďalej vyplýva, že prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline uznesením, sp. zn. 2 KPt 18/15/5500, z 24. júna 2015, rozhodol podľa § 21 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „ZEZR“), že EZR sa vykoná, pričom jeho realizáciu podľa § 29 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. o EZR odložil do právoplatného skončenia trestného konania vedeného proti odsúdenému V. H. vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 8T/59/2012, a pod sp. zn. 2T/135/2012, a vo veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 1T/63/2012, a do vykonania prípadne uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody odsúdeného V. H. na území Slovenskej republiky (č. l. 118 spisu).

Z predložených písomných materiálov vyplýva, že Krajskému súdu v Trenčíne bolo 14. októbra 2015 doručené podanie Krajského súdu v Brne, pobočke v Zlíne, vo veci uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia – rozsudku Krajského súdu v Brne, sp. zn. 61T/7/2013, z 26. novembra 2013 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 2To/59/2014, z 23. júna 2014 týkajúcich sa odsúdeného V. H., spolu s originálom osvedčenia v slovenskom jazyku z 12. októbra 2015.

Dňa 5. novembra 2015 rozhodol Krajský súd v Trenčíne, teraz sťažnosťou napadnutým uznesením, o postúpení veci na ďalšie konanie Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt, alebo vykonáva trest odňatia slobody; inak je príslušný Krajský súd v Bratislave. **Ak konanie o uznaní a výkone rozhodnutia začne na základe konania o európskom zatýkacom rozkaze, príslušným na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je krajský súd, ktorý koná o európskom zatýkacom rozkaze.** O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

Podľa § 29 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, pri predbežnom prejednaní obžaloby súd postúpi vec príslušnému súdu, ak nie je sám na jej prejednanie príslušný.

Najvyšší súd poznamenáva, že súd samostatne posudzuje otázky svojej príslušnosti. Ak dôjde k záveru, že nie je príslušný na prejednanie veci, neskúma už ďalej, či neprichádza do úvahy iné rozhodnutie. Nepríslušný súd sa len obmedzí na rozhodnutie o postúpení veci. Správne preto postupoval Krajský súd v Trenčíne, keď bez rozhodnutia o väzbe odsúdeného podľa § 14 zák. č. 549/2011 Z.z. postúpil vec na ďalšie konanie Krajskému súdu v Žiline.

Pokiaľ ide o námietku prokurátorky o nepríslušnosti Krajského súdu v Žilina, sťažnostný súd konštatuje, že boli splnené podmienky na rozhodnutie o postúpení veci príslušnému krajskému súdu, ktorým je podľa § 12 ods. 1 druhá veta zák. č. 549/2011 Z.z. Krajský súd v Žiline ako súd konajúci o EZR. Krajský súd v Brne totiž inicioval konanie o uznaní a výkone rozhodnutia výlučne na základe konania o európskom zatýkacom rozkaze, ktorého účelom bolo úspešné odovzdanie vyžiadanej osoby - V. H. na výkon trestu odňatia slobody do Českej republiky. Krajský súd v Brne po právoplatnom rozhodnutí Krajskej prokuratúry v Žiline o odklade realizácie vydania vyžiadanej osoby do Českej republiky, logicky a správne reagoval na vzniknutý stav podaním návrhu na uznanie a výkon rozsudkov súdov Českej republiky súdom Slovenskej republiky.

Krajský súd v Žiline síce v rámci konania o EZR vykonal všetky procesné úkony podľa zák. č. 154/2010 Z.z. o EZR a hoci uznesenie prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline z 24. júna 2015, sp. zn. 2 KPt 18/15/5500, o vykonaní EZR je právoplatné a Krajský súd v Žiline rozhodol o predbežnej (§ 15 cit. zákona) a vydávacej väzbe (§ 16 cit. zákona), konanie o EZR nebolo skončené, ale stále prebieha (V. H. je vo vydávacej väzbe).

Konanie o EZR nekončí právoplatnosťou rozhodnutia o výkone EZR, ale až samotnou realizáciou vydania vyžiadanej osoby do cudziny, čo logicky vyplýva nielen z toho, že vyžiadaná osoba je vo väzbe (súd musí rozhodovať o žiadostiach o prepustenie z väzby), ale aj z toho, že súd (po právoplatnosti rozhodnutia o výkone EZR) tiež zabezpečuje potrebné úkony smerujúce k vydaniu osoby v zmysle § 23 ods. 9

ZEZR a napokon i z toho, že súd musí podľa § 16 ods. 3 ZEZR rozhodnúť o prepustení vyžiadanej osoby z vydávacej väzby. Proces konania o EZR je završený až vykonaním finálneho úkonu a naplnením jeho účelu, ktorým je fyzické odovzdanie vyžiadanej osoby orgánom cudzieho štátu.

EZR v súčasnosti predstavuje platný právny podklad – rozhodnutie sui generis pre justičné orgány členských štátov Európskej únie na vydanie osoby do žiadajúceho členského štátu na výkon uloženého trestu. **EZR je stále v platnosti** až do vydania V. H., resp. odvolania EZR podľa § 6 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona bez ohľadu na skutočnosť, či dôjde k uznaniu a vykonaniu rozsudku Krajského súdu v Brne, sp. zn. 61T/7/2013, z 26. novembra 2013 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 2To/59/2014, z 23 júna 2014.

S ohľadom na uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 23. novembra 2015

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Vypracoval: JUDr. Martin Bargel

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová